

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420203981
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420203981.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobcu: S. N., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt: O. X. XXX/XX, J. G., zast.: Mgr. Peter Kováčik, advokát so sídlom v Bratislave, Laurinská 3, proti žalovanej: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod. č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast.: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružinovská 42, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 1 056 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 033,40 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 033,40 € od 9. 12. 2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške určenej súdom v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 7. 12. 2020, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1 056 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 7. 12. 2020 až do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobca odôvodnil podanie žaloby tým, že 15. 12. 2014 uzatvoril s právnym predchodcom žalovanej (CETELEM SLOVENSKO a. s., IČO: 35787783, ďalej len „CETELEM“) zmluvu o spotrebiteľskom úvere, zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (žalobcom identifikovanej pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX, číslo úverového účtu XXXXXXXXXXXXXXXX). V rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „časť I. zmluvy“) sa žalobca ako dlžník zaviazal vrátiť CETELEM poskytnutý úver vo výške 457,99 € pri dohodnutom úroku 24,20 % s počtom 12. mesačných splátok, poplatkom za poistenie 3,33 %, výšky mesačnej splátky 44,79 €, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len „RPMN“) 27,07 % a termínom konečnej splatnosti 15. 12. 2015. Žalobca mal celkovo vrátiť 520,20 €. V rámci zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „časť II. zmluvy“), sa zmluvné strany dohodli na poskytnutie úverového rámca vo výške 5 000 € s jeho aktuálnou výškou 600 €, výškou mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 €, výškou úrokovej sadzby 28,68 %, RPMN 46,36 % a poplatkom za poistenie 3,33 %.

3. Podľa žalobcu v predmetnej zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN (27,07 %), a to v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pretože skutočná RPMN za daných úverových parametrov je až 32,33 %, resp. 35,32 %, čím je tak nepochybne splnená podmienka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „ZSU“). Podľa žalobcu predmetná zmluva nespĺňala ďalšie náležitosti vyžadované uvedeným zákonom, pretože v zmluve bol uvedený nesprávny a klamlivý údaj o tom, akú celkovú čiastku musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže v zmluve o úvere bola uvedená celková čiastka 520,20 €, pričom reálne je táto suma až vo výške 537,48 €. Žalobca uvedením do omylu zo strany žalovanej uhradil na jej účet celkom 2 659 €, to znamená o 1 169 € viac než mala žalovaná nárok, žalobca si však uplatňuje žalobou sumu len 1 056 €, ktorú hradil na účet žalovanej od 8. 12. 2017 do 19. 10. 2020. Táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. Z tejto sumy si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

4. Žalobca k žalobe pripojil časť I. a II. zmluvy, prehľad obrátov za obdobie od 26. 10. 2015 do 31. 10. 2020 na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX, výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu z 1. 12. 2020, podací lístok preukazujúci doručenie predmetnej výzvy žalovanej, výpočet RPMN na interaktívnych kalkulačkách verejne dostupných na webových stránkach www.fininfo.sk, www.openiazoch.zoznam.sk.

5. O nároku žalobcu rozhodol okresný súd rozsudkom z 2. 2. 2021, č. k. 27Csp/92/2020-59, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22,60 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 22,60 € od 9. 12. 2020 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 % (výrok III.). Voči predmetnému rozsudku v rozsahu výroku II. a III. podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) tak, že uznesením z 28. 7. 2021, č. k. 17CoCsp/18/2021-111 napadnutý rozsudok v II. a III. výroku zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Vzhľadom na to, že odvolaním napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku I., o zvyšnej časti uplatneného nároku okresný súd po vrátení veci opätovne konal a rozhodol.

7. Okresný súd vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila ku skutočnostiam, ktoré boli odvolacím súdom považované za sporné a zároveň, aby predložila dôkaz o tom, že žalobca pri uzavretí zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere mal možnosť odmietnuť poistenie a akým spôsobom došlo k zvoleniu základného súboru poistenia žalobcom ako jednej z možných variant ponúknutého poistenia. Napokon súd vyzval žalovanú, aby poskytla informácie o tom, kto uzatváral predmetnú zmluvu v mene žalovanej, resp. CETELEM ako veriteľa, taktiež zaslanie identifikačných údajov konkrétnej osoby, ako aj o vyjadrenie, či sprostredkovateľ konajúci v mene veriteľa bol poučený o tom, akým spôsobom má uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vrátane poisťovnej zmluvy a či v tomto konkrétnom prípade bol žalobca ešte pred uzavretím zmluvy poučený o možnosti odmietnuť poistenie. Žalovaná sa taktiež mala vyjadriť k odvolacím súdom identifikovanému rozporu v jej vyjadreniach na pojednávaní z 2. 2. 2021, ohľadne povinnosti uzavrieť poisťovnú zmluvu.

8. Dňa 27. 8. 2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom uviedla, že zmluva bola uzatváraná prostredníctvom zmluvného predajcu - spoločnosť NAY a. s., Tuhovská 15, Bratislava, IČO: 35 739 487, čo potvrdzuje aj údaj o predajcovi uvedenom v hornom pravom rohu na prvej strane v časti I. zmluvy. V súčasnosti už uvedená spoločnosť nie je zmluvným partnerom žalovanej, a preto nedisponuje ani podrobnými údajmi o zamestnancovi predajcu. Žalobcovi bol predložený formulár štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ako aj návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere vopred pred podpísaním zmluvy, čo potvrdzuje vyhlásenie žalobcu na listine spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v platnom znení z 15. 12. 2014. Na konci uvedenej listiny tesne pred podpisom žalobcu je uvedené „Svojim podpisom potvrdzujem, že mi bol odovzdaný formulár pre Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe“. Z tohto formulára podľa žalovanej vyplýva, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. V časti II. zmluvy je hneď v jej úvodných ustanoveniach v ods. 1 bod 1.1 časť 2. výslovne uvedené, že poisťovné nebolo zohľadnené pri výpočte RPMN, pretože nie je podmienkou poskytnutia úveru a že dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením úveru, a to aj pred poskytnutím revolvingového

úveru. Návrh v časti II. zmluvy žalobca rovnako dostal ešte pred jej podpísaním a ak žalobca mal akékoľvek otázky, či námietky k obsahu návrhu zmluvy vrátane údajov o poistení, mal sa informovať či kontaktovať veriteľa. Podľa žalovanej predmetná časť II. zmluvy predstavuje listinný dôkaz, ktorý má vierohodnú povahu. Zo skutkových okolností uzatvorenia časti II. zmluvy teda jej podpisu, keď časť II. zmluvy je oddelená od časti I. zmluvy, žalobca mal možnosť sa s návrhom zmluvy oboznámiť, časť II. zmluvy nemusel podpísať vôbec bez vplyvu na časť I. zmluvy a z časového úseku od podpísania časti II. zmluvy do prvého čerpania, keď uplynula doba desiatich mesiacov, počas ktorej sa žalobca mal možnosť viackrát s podpísanou zmluvou oboznámiť, odvolať svoj súhlas s poistením. Napokon aj z možnosti revolvingový úver vôbec nečerpať vyplýva jednoznačná dobrovoľnosť rozhodnutia žalobcu o uzatvorení poistenia k revolvingovému spotrebiteľskému úveru, pričom žalovaná poukazuje v tomto smere na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20. 11. 2019 č. k. 11Co/274/2018-199, v ktorom sa konštatuje, že „Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť zmluvu o úvere aj bez poistenia, na poistenie úveru pristúpil dobrovoľne a poskytnutie revolvingového úveru ním nebolo podmienené, čo vyplýva z obsahu zmluvy o úvere (základné podmienky ZoRSÚ, bod 1.1.), v ktorej je výslovne uvedené, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru a tiež, že dlžník (žalobca) je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím úveru.“. Pokiaľ ide o námietku odvolacieho súdu o údajnom rozpore vo vyjadrení zástupkyne žalovanej na pojednávaní 2. 2. 2021 žalovaná poukazovala svojim tvrdením na skutočnosť, že poskytnutie úveru nebolo podmienené poistením nie je len tvrdením, ale preukázanou skutočnosťou, čo vyplýva z listinného dôkazu - úverovej zmluvy. Na strane žalovaného je potom dôkazná povinnosť preukázať, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Dôkazná povinnosť sa skladá z povinnosti tvrdiť a povinnosti predložiť dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní preto uviedla, že žalovaná nezostala len pri tvrdení, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru, ale žalovaná toto svoje tvrdenie aj preukázala listinným dôkazom - úverovou zmluvou.

9. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 21. 9. 2021, bol vypočutý žalobca, ktorý v rámci svojej výpovede uviedol, že na priebeh uzavretia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere si vie približne spomenúť ako prišli do obchodného domu NAY v Leviciach za účelom kúpy počítača. Žalobcovi bola poskytnutá možnosť ohľadom spoločnosti CETELEM, že zvyšnú časť kúpnej ceny počítača doplatia v rámci úveru, iba treba zaplatiť akontáciu 200 €, následne podpísal zmluvu. Žalobca ďalej na jednotlivé otázky odpovedal tak, že pri podpise zmluvy mu neboli vysvetlené súvisiace poistenia s predmetným úverom a okrem samotnej zmluvy (časť I., časť II. zmluvy) mu neboli predložené žiadne iné listiny, a taktiež mu nebolo ani vysvetlené, že v rámci tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere podpisuje aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ani poistenie. Na otázku súdu, aby uviedol ako došlo k výberu konkrétneho poistenia žalobcom pri uzavretí zmluvy žalobca uviedol, že mu neboli ponúknuté ani spomínané poistenia, žalobca si však už na ďalšie konkrétne okolnosti uzavretia časti I. a II. zmluvy nespomenul. Po nahliadnutí do súdneho spisu žalobca uviedol, že podpisoval iba samotnú zmluvu, na ďalšie listiny predložené žalovanou, a to štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, či listina označená ako spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v platnom znení, na ktorej sa nachádzajú informácie o RPMN a priemernej hodnote RPMN a zistenie a zaznamenávanie požiadaviek a potrieb klienta a jeho skutočnosti a znalosti týkajúcich sa poskytovaných finančných služieb a finančnej situácie klienta s ohľadom na povahu finančných služieb uviedol, že na tieto listiny si nespomína a nemal ich k dispozícii. Žalobca podľa jeho vyjadrenia nežiadal o uzavretie časti II. zmluvy a pri podpise zmluvy mu nebolo vysvetlené, že nemusí podpísať aj časť II. zmluvy.

10. Žalovaná na výzvu súdu, či vie preukázať s poukazom na bod 1.6. časť 3. zmluvy súhlas žalobcu ako dlžníka s poistením v súlade s § 4a ods. 4 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „z. č. 250/2007 Z. z.“) nevedela okrem predloženej zmluvy tento súhlas žalobcu iným spôsobom preukázať.

11. Pre úplnosť okresný súd uvádza aj podstatné tvrdenia strán sporu produkované v rámci konania pred vyhlásením zrušeného rozsudku z 28. 7. 2021. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe podaním z 29. 12. 2020, spolu s ktorým predložila potvrdenie z 28. 12. 2020 o odfinancovaní peňažných prostriedkov vo výške 1 490 €, ako aj potvrdenie z 28. 12. 2020 o prijatých splátkach, z ktorých vyplýva, že žalobca titulom úhrad splátok uhradil žalovanej celkom sumu 2 659 €, žalovaná taktiež predložila aj rozpis úveru s jednotlivými

transakciami na úverovom účte. Žalobca predložil k žalobe ako dôkaz prehľad obrátov za obdobie od 26. 10. 2015 do 31. 10. 2020, avšak v žalobe argumentuje údajom o RPMN uvedenom v časti I. zmluvy, ktorá sa predloženého prehľadu obrátov netýka. Žalobcom predložený prehľad obrátov sa týka časti II. zmluvy, v rámci ktorej sa dohodli o poskytnutí a čerpaní revolvingového spotrebiteľského úveru. Žalovaná je presvedčená, že RPMN je v danom prípade vypočítaná správne a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, pričom poukazuje aj na prílohu č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „ZSU“), z ktorej vyplývajú predpoklady pre jej výpočet pri revolvingovom úvere, ktorá predstavovala výšku 46,36 %. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že tá obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti.

12. V dôsledku čerpania revolvingového spotrebiteľského úveru žalobcovi ako dlžníkovi vznikla povinnosť uhrádzať splátky úveru v súlade so zmluvne dohodnutými podmienkami. Pokiaľ ide o žalobcom namietané poistenie, podľa žalovanej do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom patria náklady na poistenie jedine v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poistnom, aby získal spotrebiteľský úver, alebo by ho získal za ponúkaných podmienok. Ak je uzatvorenie zmluvy o poistnom fakultatívne, hodnota poistného sa nezapočítava do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V danom prípade je v časti II. zmluvy bod 1.1. uvedený, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového spotrebiteľského úveru. Dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Podľa žalovanej tak poistenie nebolo podmienkou získania revolvingového spotrebiteľského úveru a z toho dôvodu nie je možné poistenie započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN. Z tohto dôvodu navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. K vyjadreniu žalovaná okrem už spomenutých listín predložila aj kópiu štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, listinu s označením spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v platnom znení podpísané žalobcom 15. 12. 2014, vrátane informácie o RPMN a priemernej hodnote RPMN a o finančnom sprostredkovaní vykonávanom samostatným finančným agentom.

14. Okresný súd opätovne posúdil skutkových okolností prípadu a vychádzal z predložených listín, vyjadrení strán sporu, ako aj z výsluchu žalobcu, z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti a na ktoré aplikoval nižšie citované ustanovenia zákona.

15. Žalobca a CETELEM uzatvorili 15. 12. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (časť I. zmluvy), zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (časť II. zmluvy). Predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť v dôsledku poskytnutia revolvingového spotrebiteľského úveru na základe časti II. zmluvy, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý revolvingový úver vo výške úverového rámca 5 000 €, z ktorého bola žalobcovi poskytnutá suma 600 € ako aktuálna výška úverového rámca. Výška mesačnej splátky predstavovala min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 € so splatnosťou 10. deň v mesiaci, poplatkom za správu revolvingového úveru určeného podľa sadzovníka poplatkov, výšky úrokovej sadzby 28,68 % p. a., RPMN 46,36 %. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola určená na 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Taktiež bol dojednaný základný súbor poistenia s poplatkom za poistenie 3,33 %. Predmetná zmluva obsahuje aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN, ktorý vychádzal z výšky čerpania revolvingového úveru 600 €, výšky mesačnej splátky 58,10 €, poplatkom za správu úveru 2,99 € za predpokladu splatenia revolvingového úveru v dvanástich rovnakých mesačných splátkach. Pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistné nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Dlžník bol oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením (bod 1.1. časti II. zmluvy). Celková čiastka k zaplateniu tak bola stanovená na sumu 733,08 € a priemerná hodnota RPMN predstavovala 24,28 %. CETELEM bol na základe tejto zmluvy povinný viesť pre žalobcu úverový účet, vydať mu kreditnú kartu a poskytnúť mu dohodnuté platobné služby. Vydaním karty, ktorá umožní žalobcovi čerpať revolvingový úver nevznikne žiadny peňažný záväzok (bod 1.4. časti II. zmluvy). Táto zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú (bod 2.1. časti II. zmluvy), pričom jej platnosť nastala dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobudla až dňom

prvého poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi. Zároveň bolo dohodnuté, že ak po dobu dlhšiu ako tri roky nie je zaznamenaný na úverovom účte žalobcu žiadny pohyb, zmluva zaniká bez ďalšieho, ak o tom CETELEM nerozhodol inak (bod 2.3. časti II. zmluvy).

16. Tretia časť, spoločná pre obe časti zmluvy, upravovala poistenie k úverom, pričom v týchto ustanoveniach je uvedené, že žalobca sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. U. XXXX a U. XXXX, ktoré uzavrel CETELEM s poisťovňou Cardif Slovakia a. s. IČO: 36 534 978 a zobral na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach zmlúv je vyjadrený percentom z mesačnej splátky revolvingového úveru. Zároveň takto dojednané poistenie bol žalobca oprávnený kedykoľvek ukončiť, pričom nebol povinný platiť poplatok za poistenie a poistenie zaniká nezaplatením poplatku za poistenie. Žalobca a CETELEM sa dohodli, že v prípade ak CETELEM nebude schopný preukázať získanie súhlasu žalobcu s poistením v súlade s § 4a ods. 4 a 5 z. č. 250/2007 Z. z. žalobca nie je povinný platiť poistenie (bod 1.6. časť 3.). Bod 21. a 22. spoločnej časti 3. pre I. a II. časť zmluvy obsahuje podpisy zmluvných strán, ktorými v bode 21. potvrdili uzavretie časti I. zmluvy a v bode 22. uzavretie časti II. zmluvy.

17. Spolu s predmetnými zmluvami CETELEM vystavil aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (časť I. zmluvy) na vopred stanovenom formulári v súlade s § 4 ods. 2 ZSU. Žalobca bol taktiež osobitne informovaný o výške RPMN a jej priemernej hodnote tak spotrebiteľského úveru, ako aj revolvingového spotrebiteľského úveru. Z predložených listín ďalej vyplýva, že od 23. 10. 2015 do 22. 4. 2016 z celkového úverového rámca poskytnutého revolvingového úveru žalobca čerpal prostredníctvom kreditnej karty 1 490 € a jednotlivými splátkami za obdobie od 10. 11. 2015 do 16. 10. 2020 uhradil na úverový účet 2 659 €. Žalobca vyzval žalovanú na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu výzvou z 1. 12. 2020, na ktorú žalovaná nereagovala.

18. Podľa § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. a), b), d) a g) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 19 ods. 1 ZSU, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

26. Podľa § 19 ods. 2 ZSU, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

27. Podľa § 19 ods. 5 ZSU, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

28. Okresný súd pri opätovnom posúdení nároku žalobcu sa vzhľadom na závery odvolacieho súdu zameria na zistenie, či v rámci uzavretia časti II. zmluvy bolo poistenie schopnosti splácať úver uzatvorené medzi žalobcom a CETELEM dobrovoľne, či toto poistenie bolo podmienkou poskytnutia revolvingového úveru, resp. poskytnutia úveru za ponúknutých podmienok. Odvolací súd totiž vyslovil svoj právny názor, podľa ktorého „...len deklarovateľný text o zmluve o revolvingovom úvere v znení, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru nie je dôkazom, že skutočne poistenie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru nebolo, najmä s ohľadom na ostatný text zmluvy o revolvingovom úvere nepripúšťajúce priamo v zmluve vyjadriť odmietnutie poistenia spotrebiteľom“. V tomto smere v rámci svojho vyjadrenia žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 20. 11. 2019 sp. zn. 11Co/274/2018, predmetom ktorého bolo určenie, že zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi spotrebiteľom a žalovanou je bezúročná a bez poplatkov, pričom krajský súd v tomto prípade vychádzal z opačného názoru, podľa ktorého „...spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť zmluvu o úvere aj bez poistenia a k poisteniu úveru pristúpil dobrovoľne a poskytnutie revolvingového úveru ním nebolo podmienené, čo vyplýva z obsahu zmluvy o úvere (základné podmienky ZoRSÚ bod 1.1), v ktorej je výslovne deklarované, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru a tiež, že dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím úveru.“ Z citovaného rozhodnutia je pritom zrejmé, že obsahovo išlo o totožnú časť II. zmluvy. V tomto smere okresný súd vzhľadom na totožnosť zmluvných podmienok, o akých prejednával v tomto konaní aj Krajský súd v Košiciach, uvádza, že nie je jeho úlohou zjednocovať právne závery odvolacích súdov. Pre úplnosť však je potrebné uviesť, že v pôvodnom rozhodnutí, ktoré bolo zrušené odvolacím súdom, sa okresný súd neodchýlil od právneho názoru, z ktorého vychádzal aj žalovaná uvedený rozsudok Krajského súdu v Košiciach, avšak v danom prípade je súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý je povinný v tomto smere rešpektovať.

29. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že samotná časť II. zmluvy bola do zmluvy o spotrebiteľskom úvere zakomponovaná žalovanou, ktorá v konaní nepreukázala a neunesla tak dôkazné bremeno, že by o poskytnutie revolvingového úveru vyslovene žiadala žalobca ako spotrebiteľ, ktorý naopak mal úmysel uzavrieť len časť I. zmluvy. Z výsluchu žalobcu síce nebolo možná jednoznačne určiť, ako prebiehalo samotné uzavretie zmlúv vzhľadom na odstup času (viac ako 6 rokov), v dôsledku

čoho si žalobca prirodzene na mnohé detaily nespomenul. Nevedel si dokonca spomenúť ani na to, že podpisoval okrem zmluvy aj iné listiny predložené CETELEM pri podpise zmluvy. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval súd za nevhodné a neúčelné vykonať výsluch zamestnanca bývalého finančného agenta (NAY a. s.), aby reprodukoval, akým spôsobom dochádzalo v obdobných prípadoch k uzavretiu podobných zmlúv, pretože by takýto dôkaz nemal žiadnu vypovedaciu hodnotu k tomuto konkrétnemu prípadu a z jeho vykonania by nebolo možné ustáliť (potvrdiť, ani vyvrátiť), či v tomto konkrétnom prípade bol postup rovnaký.

30. Z výpovede žalobcu, že nemal v úmysle okrem nákupu spotrebnej elektroniky na splátky formou viazaného spotrebiteľského úveru, uzatvárať aj časť II. zmluvy, resp. o ňu výslovne nežiadal. Žalovaná použila vopred naformulovanú zmluvu, ktorá už pri jej podpise obsahovala aj časť II. zmluvy s tým, že žalobca mohol, ale nemusel uzavrieť aj časť II. zmluvy podpisom na samostatnom mieste (bod. 22). V tom spočívala aj obrana žalovanej, že síce žalobca výslovne nežiadal o uzavretie časti II. zmluvy a poskytnutie revolvingového úveru, ale vzhľadom na to, že ide o samostatný finančný produkt, ktorý žalobca mal možnosť odmietnuť tým, že by nepodpísal uzavretie časti II. zmluvy. Ako však vyplýva z jeho výpovede, čo žalovaná nepoprela, žalobca pri jej podpise nebol upozornený, že časť II. zmluvy nemusí podpísať a v prípade, že neuzavrie časť II. zmluvy, nebude to mať žiadne dôsledky pre platnosť časti I. zmluvy. Žalobca bol iba vyzvaný aby podpísal zmluvu bez bližšieho vysvetlenia. Žalobca tak mohol konať v domnienke, že ak nepodpíše aj časť II. zmluvy, nedostane žiaden úver.

31. Podstatnou skutočnosťou je však to, že zo strany žalobcu išlo v prípade revolvingového spotrebiteľského úveru o takú finančnú službu, pri ktorej súd nemal preukázané, že by o jej poskytnutie výslovne žiadal. Žalovaná napriek výzve súdu nepredložila žiadnu predzmluvnú dokumentáciu, vrátane súhlasu žalobcu s uzavretím poistenia. Aj v súlade s § 4a ods. 4 z. č. 250/2007 Z. z. dôkazné bremeno pri preukazovaní takého súhlasu znáša žalovaná, pričom tento súhlas musí byť preukázateľne udelený pred uzavretím zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaná nepreukázala tieto skutočnosti žiadnym dôkazom, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena nemôže byť preto v konaní úspešná.

32. Súd pritom poukazuje aj na samotné znenie úverovej zmluvy, a to časť 3. bod 1.6, ktorý v rámci druhej vety stanovuje, že dlžník a CETELEM sa dohodli, že v prípade ak CETELEM nebude schopný preukázať získanie súhlasu dlžníka s poistením v súlade s § 4a ods. 4 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z., dlžník nie je povinný platiť poplatok za poistenie. Podľa ustanovenia v ods. 5 tohto zákona pritom platí, že predávajúci nesmie na účely získania súhlasu ponúkať spotrebiteľovi v návrhu zmluvy alebo pri ktoromkoľvek úkone predchádzajúcom uzavretiu zmluvy predvolané možnosti, pri ktorých sa vyžaduje úkon spotrebiteľa smerujúci k ich odmietnutiu s cieľom vyhnúť sa dodatočnej platbe. Ak by bol súhlas spotrebiteľa získaný v rozpore s prvou vetou, spotrebiteľ nie je povinný túto dodatočnú platbu uhradiť. V tom čase účinné ust. § 4a ods. 5 z. č. 250/2007 Z. z. tak výslovne zakazovalo veriteľovi, aby v návrhu zmluvy koncipoval možnosť získania súhlasu spotrebiteľa s poistením spôsobom, pri ktorej by sa vyžadoval jeho úkon smerujúci k odmietnutiu s cieľom vyhnúť sa dodatočnej platbe, pretože v takomto prípade by nebolo dojednanie poistného platné, resp. by bolo v rozpore s týmto ustanovením zákona. Žalovanej však nič nebránilo, aby v rámci predzmluvnej dokumentácie získanie súhlasu žalobcu s poistením formulovala spôsobom, ktorý by bol súladný aj s citovaným ustanovením. Žalovaná tak v konaní bola povinná uniesť dôkazné bremeno a preukázať, že išlo o poistenie schopnosti splácať úver, ktorý si zvolil žalobca dobrovoľne a že nebolo podmienkou pre získanie úveru. Žalovaná však toto dôkazné bremeno neunesla a nepreukázala iným spôsobom ako samotnou zmluvou, že išlo o dobrovoľné uzavretie poistnej zmluvy so žalobcom.

33. Nie menej podstatnou je aj skutočnosť, že žalovaná si vo vzťahu k časti II. zmluvy nespĺnila svoju informačnú povinnosť podľa § 4 ods. 2 ZSU, pretože predložené štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere sa týkajú iba časti I. zmluvy, pričom časť II. zmluvy predstavuje samostatný druh spotrebiteľského úveru, ku ktorému mali byť taktiež vydané samostatné štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd tak nemal preukázané, že žalovaná poučila žalobcu o informáciách týkajúcich sa revolvingového spotrebiteľského úveru v súlade s § 4 ods. 1 ZSU.

34. Z uvedených dôvodov okresný súd dospel k záveru, že poistenie revolvingového úveru bolo žalovanou formulované do vopred pripravenej časti II. zmluvy bez výslovného súhlasu žalobcu ako spotrebiteľa s uzavretím tohto poistenia nebolo tak v konaní preukázané, že išlo o dobrovoľné (fakultatívne) poistenie. Z tohto dôvodu malo byť zahrnuté celkových nákladov spojených s

revolvingovým spotrebiteľským úverom. Uvedená skutočnosť ma za následok, že RPMN uvedená v časti II. zmluvy je vypočítaná nesprávne, pretože pri jej výpočte nebolo zohľadnené poisťné, ktoré bol žalobca povinný platiť ako súčasť pravidelnej mesačnej splátky. Nesprávny výpočet RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa má v súlade s § 11 ZSU za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca je z tohto dôvodu povinný vrátiť žalovanej iba istinu poskytnutého úveru. Jeho čiastkové plnenia v prospech žalovanej, ktoré prevyšujú istinu poskytnutého revolvingového spotrebiteľského úveru, tak predstavuje plnenie bez právneho dôvodu. Okresný súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1 033,40 € ako bezdôvodné obohatenie, predstavujúce plnenie nad rámec istiny úveru za obdobie od 8. 12. 2017 do 19. 10. 2020, po zohľadnení už priznanej sumy 22,60 € výrokom I. v rozsudku z 2. 2. 2021, č. k. 27Csp/92/2020-59.

35. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Žalobca si podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 7. 12. 2020 do zaplatenia. Pokiaľ ide o zákonný úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v žalobe, okresný súd zistil na základe verejne dostupných údajov na stránke www.posta.sk, v časti sledovanie zásielok, že jeho list z 1. 12. 2020, označený ako „výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu,“ na základe čísla zásielky uvedenej na podacom lístku bol doručený žalovanej až dňa 3. 12. 2020. Od jeho doručenia zároveň začala plynúť lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú žalobca určil žalovanej v predmetnej výzve, a to päť dní od doručenia výzvy. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná sa po prvý raz do omeškania dostala až deň nasledujúci po uplynutí tejto päťdňovej lehoty, t. j. 9. 12. 2020. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 %, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania bola 0,00 %. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % od 9. 12. 2020 do zaplatenia priznanej sumy a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 a 2 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

42. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 056 € s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a súd jeho žalobe vyhovel. Neúspech žalobcu bol iba v uplatnenom príslušenstve (deň, od ktorého vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania), ktorý však nemal vplyv na celkový úspech žalobcu v konaní. V konaní mal preto žalobca úspech v plnom rozsahu (100 %). Zároveň okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), v ktorom bol úspešný žalobca, keďže odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel, preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu (100 %). Okresný súd formuloval výrok o náhrade trov konania v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré vo svojom odôvodnení poukazoval odvolací súd.

43. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.